

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Na predmet broj St-1258/2021 - 113

Podnositelj žalbe:
Vjerovnik Prvog Višeg isplatnog reda
SLOBODAN SUBAŠIĆ
Svete Klare 8
Split
OIB 00260660171

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA
Primljeno neposredno – preko pošte (obično preporučeno) 11.12. 2024. god. u 3 primjeraka sa priloga.
Pismeno stiglo poštom otvoreno – s oštećenim amblemom
Predano na poštu preporučeno dana 29.12. 2024. god.
Priloga pristojba
Na dostavu pristojba Potpisnik

ŽALBA

3 primjerka

vjerovnika

1. Prvostupanjski sud donio je rješenje 29.11.2024. u kojem je riješio:

„I Utvrđuje se da je Skupština vjerovnika održana 28. studenoga 2024. u stečajnom postupku nad dužnikom YEOMAN d.o.o. u stečaju, OIB 22724178086 Zagreb, Frankopanska 2A, donijela odluku o razrješenju stečajne upraviteljice Ines Jukić, OIB 67074907262, Zagreb, Majstora Radonje 12.

II Potvrđuje se imenovanje novog stečajnog upravitelja Valentina Jakovca, OIB 88526658647, Nehruov trg 6, Zagreb, u stečajnom postupku nad dužnikom YEOMAN d.o.o. u stečaju, OIB 22724178086 Zagreb, Frankopanska 2A, odlukom Skupštine vjerovnika održane 28. studenoga 2024.

III Razriješeni i novoimenovani stečajni upravitelj obaviti će primopredaju dužnosti u roku od tri dana i o tome podnijeti izvješće stečajnom sucu.

IV Novoimenovanom stečajnom upravitelju sud će predati potvrdu o imenovanju nakon davanja izjave iz čl. 86. st. 1. Stečajnog zakona.“

Protiv ovog rješenja vjerovnik Slobodan Subašić, čija je tražbina utvrđena i priznata u prvom višem isplatnom redu, podnosi žalbu iz svih zakonskih razloga, osobito iz razloga postupovnih povreda, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

2. Vjerovnik se protivi razrješenju dosadašnjeg stečajnog upravitelja Ines Jukić iz razloga što za tim nema nikakvog zakonskog temelja.

Stečajni upravitelj je od samog početka uredno i na vrijeme vodio stečajni postupak, uredno izvršavao svoje dužnosti obveze koje su propisane Stečajnim zakonom i drugim zakonima,

utvrdio je sve tražbine vjerovnika, unovčio je svu imovinu u ovom postupku, brinuo o imovini, i sve podneske i prijedloge podnosio na vrijeme sudu koji vodi ovaj postupak, tako je i predložio diobu postignute kupovnine na koju je samo razlučni vjerovnik imao primjedbu i to na obračun poreza na dodanu vrijednost, odnosno PDV.

Razlučni vjerovnik, kao što se vidi iz cijelog predmeta, tražio je od stečajnog upravitelja da promijeni obračun koji se odnosi na PDV, međutim, kao što je vidljivo, stečajni upravitelj je takvu odluku prepustio sudu.

Time smatram da je na sudu da odluči o prijedlogu i primjedbama, upravo iz razloga što je sud taj koji mora brinuti o zakonitosti postupka.

Naime, u cijelom postupku, nije bilo nijednog prigovora na rad stečajnog upravitelja pa se u vidom u spis može primijetiti da samo razlučni vjerovnik svoje mišljenje pod silu hoće provući, te da ukoliko takvo ne prođe, onda će sa zlom namjerom upotrijebiti svoje pravo iz stečajnog zakona da imenuje svog stečajnog upravitelja koji će postupati kako razlučni vjerovnik hoće.

Pritom, sud je taj koji mora razaznati da li je neko pravo osnovano i zakonom opravdano ili nije te da li se neko pravo može prekoračiti i zloupotrijebiti.

Smatram da je razlučni vjerovnik manipulirao dopuštenim zakonskim pravom, a da mu je sud, umjesto da takvo pravo preispita i provjeri prave namjere istog, te da u konačnici odbije takav prijedlog, sud dopušta te time unosi nesigurnost i daje podlogu da se vjerovnici osjećaju nezaštićenim, iskorištenim u odnosu na većinskog vjerovnika.

Ujedno, vjerovnik napominje kako je zaista neprimjereno da se razriješi stečajni upravitelj jer je htio da sud odluči o nečemu o čemu i tako mora odlučiti, a što je svo ovo vrijeme propustio učiniti.

Također, uvidom u spis primjećuje se da je dosadašnji stečajni upravitelj aktivno odgovarao na sve podneske i primjedbe vjerovnika te da je argumentirao svoje stajalište o svim bitnim prijedlozima pa tako o PDVu.

Dosadašnji stečajni upravitelj svojim radom štiti stečajnog dužnika, stečajne vjerovnike i Republiku Hrvatsku.

Ali, u čemu se sastoji prigovor razlučnog vjerovnika? U nečemu o čemu bi trebao odlučiti sud. Samim time što stečajni upravitelj na profesionalan i zakonit način predlaže da sud donese odluku o njegovom prijedlogu, a sud ionako mora donijeti odluke, jer odluke ne donosi stečajni upravitelj, trpi štetu i kaznu razrješenjem jer je postupao kako i treba, s pažnjom i zakonito.

3. Uvidom u spis, primjećuje se da je dosadašnji stečajni upravitelj zatražio da se ukine odluka skupštine vjerovnika te o tome postoji pisani trag koji je obrazložen i u kojem se može shvatiti što se zaista skriva iza zloupotrebe prava koju koristi razlučni vjerovnik.

Da je bila dobra namjera razlučnog vjerovnika, predložio bi imenovanje svog stečajnog upravitelja na početku postupka, a ne samom kraju kada je stečajni upravitelj sve napravio što je trebao, dakle unovčio imovinu i to na prvoj prodaji, te sve kasnije odradio, te dapače sada svakakve neistine kako bi sakrio pred sudom svoje namjere i prave interese.

O prijedlogu, odnosno zahtjevu dosadašnjeg stečajnog upravitelja prvostupanjski sud uopće nije odlučio niti se na to nije ni osvrnuo.

Također, stečajnom upravitelju nije bila dana mogućnost da se u potpunosti osvrne na sve okolnosti, a sud nije uopće u svom rješenju ništa ni obrazložio razloge prihvaćanja odluke skupštine vjerovnika koju čini razlučni vjerovnik niti je obrazložio navode stečajnog upravitelja.

Stoga meni kao vjerovniku koji prati postupak zaista ostaje nejasno zašto je sud prihvatio prijedlog razlučnog vjerovnika te razriješio stečajnog upravitelja, a da pritom zaista nema nijednog obrazloženog razloga, niti temelja. Ujedno, ako promatramo stečajni zakon, jasno piše kad skupština ili odbor može tražiti razrješenje. Niti jedan zakonski razlog nije ispunjen niti je stečajni upravitelj povrijedio zakon i svoje obveze. Smatram da je normalno u poslovnom odnosu iznositi i različita mišljenja i prijedloge, ali kada se tako nešto događa u sudskom postupku, ipak je sud taj koji mora presijeći i donijeti i odluku, a ne povući se i dopustiti da netko drugi za svoje interese kroji politiku svim vjerovnicima. Ovako paušalno postupanje razlučnog vjerovnika samo zabrinjava i ako sud ne razmotri ovakvo postupanje razlučnog prava koje nije nimalo u skladu sa svrhom postupka i zakonitosti, onda se gubi povjerenje u pravni sustav.

4. Predlažem da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu te da ukine prvostupanjsko rješenje, odnosno da vrati na ponovno postupanje.

U Zagrebu dana 9. prosinca 2024.,

Slobodan Subašić

